

Ötöstő, Pégi Zoltán
Ötöstés ideje, 1972.

TART.: IGAZ TÖRTÉNETEK, ÖRDACSETHIBŐL

2. lap

Földrajzi mutató: ÖRDACSETHI

Szakmutató: XXI

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖNÉS

ÁTVÉVETVE AZ EGYS. LTK. 1990-es TÉTELE ALÓL

1990

Nem a ruha teszi az embert. Azn egyszeri ember jó módu nagygazdának számitott Ordán..Kb 20 hold földje volt és nagyszámu állatállománya. Jól állt pénz dolgában is.Ugy öltözhetett volna mint egy főispán,de ő nem tette ezt. Mindig piszkos és agyonfoltozott ruhában járt.Felesége sokat korholta emitt,de ő nem törődött vele.

Egyik reggel -kéregetőre emlékeztető ruhájában - a faluba akart indulni, amikor az asszony rászólt:

--Igy akar emenni?!Legalább kabátot vegyen rá másikat.Tenuhatna a szomszéggyátu,az mindig szépen kiötözik,ha megy onnanhazu.

--Az igaz-válaszolt a nagygazda -,de foggyon be hat ökröt mind én.

/Adatközlő:Dégi Flórián Ordacséhi,gyűjtötte Dégi Zoltán./

Egy buzsáki öregasszony -fején hatalmas vékát cipelve -a szomszédos Lengyelótiba gyalogolt.Egyszer csak utolérte egy falubeli lovas kocsi,és a néni felkérgetőzött rá.Mivel a vékát nem vette le a fejéről,a kocsis ráeszólt:

--Tegye le már ezt a vékát Kati néném !

--Dehogyan teszem le édes fiam -válaszolt az öregasszony-,örülök hogy engem evisznek a lovaid,nemhogy még a vékát is.

/Adatközlő:Vincze Lajos Buzsák,gy.Dégi Z./

Az egyszeri ember sokféle foglalkozást kipróbált már,de egyik sem tetszett neki.Végül jelentkezett kéményseprőnek.A jelentkezés sikerrel járt,emberünket felvették.Amikor hazaért,igy ujságolta feleségének a jóhírt:

--Ne asszony,mától kezdve te is kalapot hordhatsz.Iparos lett az urad.

/Adatközlő: Bartalus Józsefné,gy.Dégi Z./

1990

Egyszer egy lakodalomban ebédjét fogyasztotta a násznép. Még a levesnél tartottak, amikor felállt a násznagy, és így szólt:

--Tisztelt vendégsereg! Én már sok lakodalomban voltam, sok mindent láttam, hallottam, de töltött zuzát még nem ettem.

A vendégek nem tudták mire vélni a násznagy szavait. Hamarosan kiderült azonban, hogy a vőlegény -a jó szokáshoz híven -pálinkával kínálta a gazdaszonyokat. Az itai olyan hatással volt rájuk, hogy felbontatlanul tálsították a csirkezuzát.

/Adatközlő: Lázár Jenőné Szöllőskislak, gy. Dégi Z./

Elt Csehében egy sok gyerekes szegény ember. Családjának a mindennapi kenyeret is alig tudta előteremteni, nemhogy az adóját kifizetni. Egyszer amikor már sok adóval tartozott, megjelent nála a végrehajtó. Miután körülnézett, látta a nagy szegénységet, a sok gyereket, nagyot sóhajtván így szólt:

--Hej jóember, mi lesz magával?!

--Én majd csak megleszek valahogy -válaszolt a szegény ember-, de magával mi lesz, ha sok olyan embert talál, mint én ?!

/Adatközlő Kónya Ferenc Ordacsehi, gy. Dégi Z./

Györe Ferenc és Lakos János szőlőszomszédok voltak. Egy alkalommal - mintha csak összebeszéltek volna - mindketten ugyanazon a napon permeteztek. Egyszer amikor Lakos J. gépéből kifogyott a lé, a szőlő végénél álló szekérhez ment, hogy a gépet feltöltse. Előbb azonban meg akarta etetni a lovát, amely a szekér oldalához volt kötve. Felvett a földről egy öl szénát, és vitte a lónak. Mivel nem vigyázott eléggé, a ló -miközben a rászálló legyeket akarta fejével elhajtani -arcul ütötte. Lakos János keservesen jajgatni kezdett, mire Györe F. odaszaladt:

--Mi a baj János bátyám?-kérdezte.

--Drága öcsém-hangzott a válasz - ez a ló úgy pofon vágott az orcájába, hogy mingyá meghalok.

/Adatközlő Györe Ferenc /Tóth/ Ordacsehi, gy. Dégi Z./